

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/77/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Szolnoki Törvényszék 16.Pkf.20.659/2025/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Dr. Ravasz László ügyvéd) útján eljárva alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Szolnoki Törvényszék 16.Pkf.20.659/2025/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt nyújtotta be. Az indítványozó álláspontja szerint a végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az indítvány és a bírósági határozatok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [4] 2.1. Egy pénzügyintézet mint zálogjogosult és indítványozó mint zálogkötelezett között 2007. január 5-én közjegyzői közokiratba foglalt keretbiztosítéki jelzálogszerződés jött létre. A zálogszerződés szerint a felek keretbiztosítéki jelzálogot alapítottak egy vállalkozás (a továbbiakban: vállalkozás) és a pénzügyintézet mint zálogjogosult között kölcsönszerződésből eredő követelés biztosítására az indítványozó tulajdonát képező ingatlanra, 25 millió Ft keretösszeg erejéig a zálogjogosult pénzügyintézet javára első zálogjogi ranghelyen. A zálogjogosult pénzügyintézet részéről mindezeknek megfelelően a vállalkozás 25 millió Ft keretösszegű hitelkeret igénybevételére vált jogosulttá, ezen kereten belül a zálogjogosult pénzügyintézet a cég részére nem csak forint alapú szerződéseket, hanem bármilyen devizanemben meghatározott kölcsönöket nyújt, illetve egyéb hitelműveleteket végez, melyeknek a pénzneme nem került sem rögzítésre, sem pedig kizárásra. Ennek keretében biztosított a vállalkozás részére 130 900 CHF összegű kölcsönt, mely visszafizetésére vonatkozó kötelezettségének a

vállalkozás nem tett eleget, így az ügyben eljáró közjegyző a zálogjogosult pénzügyintézet zálogjog érvényesítésére irányuló kérelmére 2013. december 4-én végrehajtási záradékkal látta el a keretbiztosítéki jelzálogszerződésről szóló közjegyzői okiratot, amely alapján az indítványozó ellen önálló bírósági végrehajtó előtt végrehajtási eljárás indult, amely eljárás befejezésre is került.

- [5] Az indítványozó ezt követően 2022. október 17-én kérelmezte a végrehajtási záradék törlését, amelyben arra hivatkozott, hogy a záradék kiállítása – 2013. december 13. – és a valós foganatosítás – 2019. december 6. – időpontja között eltelt több mint öt év. A közjegyző az indítványozó végrehajtási záradék törlése iránti kérelmét elutasította, figyelemmel arra, hogy a végrehajtás általános és különös feltételeinek teljesítése egyértelműen megállapítható volt. A fellebbezés folytán eljáró Szolnoki Törvényszék a közjegyző végzését jóváhagyta.
- [6] Az indítványozó 2025. április 23-án ismételtén végrehajtási záradék törlése iránti kérelmet terjesztett elő. Indokolása szerint a keretbiztosítéki jelzálogszerződés alapján 25 millió Ft összeg erejéig vállalt kötelezettséget, vagyis a szerződésben csak forint kölcsön tekintetében vállalta ezt, kötelezettségvállalása nem terjedt ki a végrehajtást kérő pénzügyintézet és a vállalkozás közötti külön hitelként biztosított CHF-ben meghatározott összegre. Álláspontja szerint a végrehajtási záradékban a követelés összegét nem lehetett volna devizában meghatározni, a végrehajtási záradék jogcíme csak forint összeg lehetett volna. Erre tekintettel az indítványozó álláspontja szerint a végrehajtási záradék a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 23/C. § (1) bekezdés c) pontjának megsértésével került kiadásra. Közjegyző az indítványozó kérelmét elutasította.
- [7] Az indítványozó a kérelmet elutasító közjegyzői döntés ellen keresetet nyújtott be a bírósághoz, melyben előadta, hogy a közjegyző önkényes mérlegeléssel állapította meg, hogy a keretbiztosítéki jelzálogszerződés kötelezettségvállalást tartalmaz a CHF összegben biztosított kölcsön vonatkozásában is, illetve hivatkozott a végrehajtási záradék törlése iránti kérelemben előterjesztett indokokra is. Hivatkozott arra is, hogy nem kívánta eredetileg sem vállalni a devizaalapú kölcsönszerződés árfolyamkockázatát, valamint nyilatkozott arról, hogy nem volt tudomása arról, hogy devizaalapú kölcsönszerződést kíván kötni a vállalkozás a zálogjogosulttal. Összességében rögzíti, hogy ő kifejezetten forint alapú hitelek tekintetében kívánt és vállalt is kötelezettséget, ezért a követelés összegét a közjegyzőnek a végrehajtási záradékban nem lehetett volna devizában meghatározni, így az a Vht. 23/C. § (1) bekezdés a) és c) pontjában foglalt feltételek hiányában, jogszabálysértő tartalommal került kiadásra. A Szolnoki Törvényszék bírái ellen az eljárás alatt az indítványozó kizárási kérelmet terjesztett elő, melyet azonban a Szegedi Ítéltábla végzésével megtagadott.

- [8] A Szolnoki Törvényszék végzésében megállapította, hogy a közjegyző a tényállást helyesen állapította meg, helyesnek minősítette az erre alapított döntést és annak jogi indokait is, ennek megfelelően a közjegyző végzését helybenhagyta.
- [9] 2.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a támadott végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [10] Az indítványozó a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapjog sérelmét abban látja, hogy a törvényszék a jogi képviselője vonatkozásában megítélése szerint nem volt pártatlan. A Debreceni Törvényszék korábban kártérítés megfizetésére kötelezte a Szolnoki Törvényszéket egy más eljárás kapcsán az indítványozó jogi képviselőjével szemben elkövetett tisztességes eljáráshoz való jogot sértő eljárás miatt. Az indítványozó megítélése szerint ez a tény joggal vethet fel kételyeket abban a tekintetben, hogy a Szolnoki Törvényszék bírái elfogulatlan döntést tudnak-e hozni abban az ügyben, amelyben az indítványozó jogi képviselője jár el. E körben hivatkozik az Alkotmánybíróság azon korábbi álláspontjára, amely szerint a pártatlanságot kétségessé tevő körülménynek tekintendő adott esetben valamelyik fél jogi képviselője és az eljáró bíró közötti haragos viszony. A jogi képviselője tekintetében az indítványozó álláspontja szerint ez a haragos viszony egyértelműen megállapítható, és ennek el nem ismerése önmagában is az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét jelenti.
- [11] Az indítványozó mindezekon túl kiemeli, hogy mivel a pártatlanság hiánya a teljes bíróság vonatkozásában hivatkozható, így a per során az ennek egyenes következményeként megvalósuló *contra legem* jogértelmezés és önkényes mérlegelés is sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot. Álláspontja szerint a közjegyző és a Szolnoki Törvényszék önkényes mérlegeléssel és iratellenesen állapította meg azt, hogy a keretbiztosítéki jelzálogszerződés kötelezettségvállalást tartalmaz a vállalkozás és a pénzügyintézet közötti kölcsönszerződésben meghatározott 130 900 CHF összeg vonatkozásában. A keretbiztosítéki jelzálogszerződés a hitelkeretszerződés pénznemét kifejezetten forintban határozza meg, amelyen az egyébként ezen alapuló egyéb kölcsönszerződések sem változtathatnak. Az indítvány rögzíti azt is, hogy az indítványozó kötelezettségvállalási szándéka kizárólag forintban rögzített hitelszerződés alapján megkötött kölcsön tekintetében állt fenn, az nem terjed ki a devizaalapú hitelekre azok árfolyamkockázata miatt. Erre tekintettel a közjegyzői záradék sem tartalmazhat CHF-ben meghatározott főkötelezettséget az adós indítványozó terhére, vele szemben a Vht. 23/C. § a) és c) pontja szerint jelen esetben végrehajtást kizárólag forint alapú kölcsönszerződésből eredő követelés tekintetében lehet elrendelni.
- [12] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az

Alkotmánybíróság ezért mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.

- [13] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó határidőben nyújtotta be. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését, a támadott bírói döntést, a Szolnoki Törvényszék 16.Pkf.20.659/2025/6. számú végzését, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére. A Szolnoki Törvényszék végzése ellen további fellebbezésnek nincs helye, valamint az indítványozó jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [14] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának további törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon.
- [15] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány kizárólag az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában veti fel alapjogi sérelem bekövetkezését, ezért a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány ezen elemében megfelel-e az Abtv. 29. §-ában szereplő követelményeknek.
- [16] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [17] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a jelen alkotmányjogi panasz nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [18] A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos tartalmának vizsgálata során az Alkotmánybíróság többször megerősítette azt a korábban már kialakított gyakorlatát, amely szerint a tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye {pl: 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [31], 3031/2017. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [61], 3001/2020. (II. 4.) AB határozat, Indokolás [42]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, „az önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság azonban csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a jogalkalmazói önkény fennállása miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét.” {23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az indítvány tárgyát képező, konkrét eljárás vonatkozásában – szabályosan elbírált és elutasított kizárási kérelem ellenére – a bírói elfogultság tényének pusztá állítása, illetve az ebből eredeztetett *contra legem*

jogértelmezés és önkényes bírói mérlegelés feltételezése önmagában nem alapozza meg a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét.

- [19] Mindezekon túl az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy állandó gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog nem nyújt lehetőséget a bírói döntés tartalmi kritikájára. Valamely jogértelmezési hiba, tévedés – még ha az egyértelmű, nyilvánvaló, esetleg kirívó vagy akár súlyos is – nem jelent alaptörvény-ellenességet {lásd 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]-[15]}.
- [20] A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó feltételt érintően az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán megállapította, hogy az indítványozó nem ért egyet az ügyében eljáró bíróság által megállapított jogértelmezéssel és jogi értékeléssel. Az indítványozó ezen álláspontjával és érvelésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az eljáró bíróságok a rendelkezésükre álló bizonyítási eszközök segítségével lefolytatott bizonyítás alapján, a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket és azoknak a bíróság szerint helyes értelmezését tartalmazó részletes indokolás rögzítése mellett alakították ki a jelzőlogkötelezettség kapcsán a közjegyzői határozat jogszerűnek minősítésével kapcsolatos jogi álláspontját. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírói döntést megalapozatlannak, tévesnek és ezekből kifolyólag magára nézve sérelmesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] (...) követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányosági kérdésnek {3263/2024. (VII. 12.) AB végzés, Indokolás [29]; 3029/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [33]; 1049/2026. (II. 11.) AB határozat, Indokolás [32]}." Az Alkotmánybíróság nem ténybíró, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása a bíróságok, végső soron a Kúria feladata. (21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; 3150/2018. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [22]). Az Alkotmánybíróság azt sem vizsgálja, hogy a bizonyítékokat helytállóan értékelte-e, illetve a megállapított tényállás megalapozott-e, mivel ez a jogalkalmazó mérlegelési körébe tartozik (3118/2019. (V. 29.) AB határozat, Indokolás [45]).
- [21] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza azon következetes gyakorlatát, mely szerint „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és

értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel” {3170/2014. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [8]}. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is irányadónak tekinti továbbá azt a korábbi megállapítását, miszerint „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti superbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírálatába.

[22] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban törvényességi kérdéseket vetett fel, az alapügyben eljáró bíróság jogalkalmazásának kritikáját fogalmazta meg. Tévesnek tartja az ügyben hozott bírói döntést, s valójában egy számára kedvező tartalmú új döntés meghozatalát kívánja elérni. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy pusztán az, hogy az indítványozó a számára hátrányos, de egyébként részletesen megindokolt bírói döntés érvelését tévesnek, hibásnak, sérelmesnek tartja és vitatja, nem alkotmányossági kérdés, így nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a kimondására, ekként az alkotmányjogi panasz befogadására és érdemi vizsgálatára. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől (lásd. 3332/2022. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [34]).

[23] 5. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az állított alapjogi sérelmek vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

[24] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is visszautasította.

Budapest, 2026. június 16.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró